

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 17 | Acharei | Sicha 1

.א.

1. ויקרא ט"ז:ב-ו'

וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן אַחִיךָ וְאַל-יָבֹא בְכָל-עֵת אֶל-הַקֹּדֶשׁ מִבַּיִת לַפְּרִכָּת אֶל-פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל-הָאֲרוֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בָּעֵינָיו אֲרָאָה עַל-הַכַּפֹּרֶת: בְּזָאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל-הַקֹּדֶשׁ בַּפֶּר בֶּן-בָּקָר לַחֲטָאת וְאַיִל לְעֹלָה: כְּתִנֶּת־בַּד קָדֹשׁ יִלְבָּשׁ וּמְכַנְסֵי-בַד יִהְיוּ עַל-בְּשׂוֹרָו וּבִאֲבָנֹת בַּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנַפֶּת בַּד יִצְנַף בְּגַדֵי-קֹדֶשׁ הֵם וְרִתֹּץ בַּמַּיִם אֶת-בְּשָׂרוֹ וּלְבָשָׂם: וּמֵאֵת עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי-שְׂעִירֵי עִזִּים לַחֲטָאת וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת-פֶּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר-לוֹ וְכִפֶּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ:

רש"י: בְּזָאת יָבֹא אַהֲרֹן וְגוֹמֵר. וְאִם זֶה לֹא בְּכָל עֵת, כִּי אִם בְּיוֹם הַכַּפֹּרִים, כְּמוֹ שֶׁמִּפְּרָשׁ בְּסוּף הַפְּרָשָׁה "בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֵשׂוֹר לַחֲדָשׁ":

Vayikra 16:2-6

Hashem said to Moshe: Tell your brother Aharon that he is not to come at will into the Shrine behind the curtain, in front of the cover that is upon the ark, lest he die; for I appear in the cloud over the cover. Thus only shall Aharon enter the Shrine: with a bull of the herd for a sin offering and a ram for a burnt offering.— He shall be dressed in a sacral linen tunic, with linen breeches next to his flesh, and be girt with a linen sash, and he shall wear a linen turban. They are sacral vestments; he shall bathe his body in water and then put them on.— And from the Israelite community he shall take two he-goats for a sin offering and a ram for a burnt offering. Aharon is to offer his own bull of sin offering, to make expiation for himself and for his household.

RASHI: WITH THIS SHALL AHARON COME [INTO THE HOLY PLACE] etc. — And this, also, shall not be at any time he pleases, but on the day of Atonement (Yom Kippur), as it is explicitly stated at the end of this section (vv. 29—34). "In the seventh month on the tenth day of the month [ye shall fast ... And the priest ... shall make expiation]".

2. משנה יומא א'א:

שְׁבַעֵת יָמִים קָדָם יוֹם הַכַּפֹּרִים מְפָרִישִׁין כְּהֵן גָּדוֹל מִבֵּיתוֹ לְלִשְׁכַת פְּלִהָדְרִין, וּמִתְקִינִין לוֹ כֶּהֵן אַחֵר תַּחֲתָיו, שְׂמָא יֵאָרַע בּוֹ פְּסוּל.

רבי יהודה אומר, אף אשה אחרת מתקינין לו, שפא תמות אשתו, שנאמר (ויקרא טז) וכפר בעדו ובעד ביתו. ביתו, זו אשתו. אמרו לו, אם כן, אין לדבר סוף:

Mishnah Yoma 1:1

Seven days prior to Yom Kippur the Sages would **remove the High Priest**, who performs the entire Yom Kippur service, **from his house to the Chamber of *Parhedrin***, a room in the Temple designated specifically for the High Priest during that period. **And they would designate another priest in his stead** to replace him **lest a disqualification** due to impurity or another circumstance beyond his control prevent him from entering the Temple on Yom Kippur. **Rabbi Yehuda says:** The Sages would **even designate another wife for him lest his wife die, as it is stated** in the Torah portion of the Yom Kippur service: **“And it will atone for him and for his house”** (Vayikra 16:6); the Sages interpreted the term: **His house, that is his wife**. The priest must be married in order to fulfill this commandment. Due to the concern lest his wife die, another wife was designated to address that possibility. **The Rabbis said** to Rabbi Yehuda: **If so**, that this is a concern, **there is no end to the matter**, as what if the designated replacement wife dies? This possibility need not be a source of concern.

3. דברי הימים א כ"ג:י"ג

בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא וּבְנָיו עַד־עוֹלָם לְהַקְטִיר לִפְנֵי ה' לְשָׁרְתוֹ וּלְבַרְךָ בְּשָׁמֶן עַד־עוֹלָם:

1 Chronicles (Divrei Hayamim) 23:13

The sons of Amram: Aharon and Moshe. Aharon was set apart, he and his sons, forever, to be consecrated as most holy, to make burnt offerings to Hashem and serve Him and pronounce blessings in His name forever.

4. ויקרא כ"א:י, ט"ו

והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו | שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם... ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו:

Vayikra 21:10, 15

The priest who is exalted above his fellows, on whose head the anointing oil has been poured and who has been ordained to wear the vestments, shall not bare his head or rend his vestments... that he may not profane his offspring among his kin, for I Hashem have sanctified him.

5. זבחים צ' ע"ב - צ"א ע"א

גמ' איבעיא להו תדיר ומקודש איזה מהם קודם תדיר קודם משום דתדיר או דלמא מקודש קדים דקדיש תא שמע תמידין קודמין למוספין ואף ע"ג דמוספין קדישי אטו שבת למוספין אהנאי לתמידין לא אהנאי

Zevachim 90b:14

GEMARA: A dilemma was raised before the Sages: The *mishnayot* (89a) taught that a frequent offering precedes other offerings, and also that an offering of greater sanctity precedes others. If there is a **frequent offering and an offering of greater sanctity to be sacrificed, which of them precedes the other?** Does the **frequent offering take precedence, due to the fact that it is frequent, or perhaps the offering of greater sanctity takes precedence, as it is of greater sanctity?** The Gemara suggests: **Come and hear the ruling of the first mishna in this chapter, that the daily offerings precede the additional offerings** because they are frequent. **And even though the additional offerings are of greater sanctity, as they are sacrificed due to the sanctity of Shabbat, the frequent offering precedes the offering of greater sanctity.** The Gemara rejects this proof: **Is that to say that the sanctity of Shabbat affects the sanctity of the additional offerings but does not affect the daily offerings brought on Shabbat?** Rather, the sanctity of Shabbat elevates the sanctity of the daily offerings as well, and as both are of equal sanctity, the frequent daily offering precedes the additional offerings.

.ב.

6. משנה תורה, הלכות כלי המקדש והעובדין בו ד':י"ב

וּמְמַנִּין כֹּהֵן גָּדוֹל הוּא רֹאשׁ לְכָל הַכֹּהֲנִים. וּמוֹשְׁחִין אוֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה. וּמְלַבִּישִׁין אוֹתוֹ בְּגָדֵי כֹהֵן גָּדוֹל שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא כא י') "וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֲחָיו אֲשֶׁר יֵצֵק" וְגו'. וְאִם אֵין שֵׁם שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה מֵרַבִּין אוֹתוֹ בְּבִגְדֵי כֹהֵן גָּדוֹל בְּלִבְד שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא כא י') "אֲשֶׁר יֵצֵק עַל רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת יָדוֹ לְלַבֵּשׁ אֶת הַבְּגָדִים". כִּשֵׁם שֶׁמִּתְרַבֶּה בְּשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה כִּן מִתְרַבֶּה בְּבִגְדִים:

Mishneh Torah, Vessels of the Sanctuary and Those who Serve Therein 4:12

A High Priest is appointed [to serve as] the head of all of the priests. He is anointed with the anointing oil and clothed in the garments of the High Priest, as [Vayikra 21:10] states: "And the priest who was elevated over his brethren, over whose head was poured [the anointment oil]...." If there is no anointment oil, he is initiated into office merely by [wearing] the garments of the High Priest, as [the above verse] states: "...over whose head was poured [the anointment oil] and who was initiated to wear the garments." [Implied is that] just as he is initiated with the anointment oil, so too, he is initiated with the garments [of the High Priesthood].

7. משנה תורה, הלכות עבודת יום הכפורים א':ב'

עֲבוֹדַת כָּל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה בְּהֵמוֹת אֵלוֹ הַקָּרְבִּין בְּיוֹם זֶה אֵינָה אֶלָּא בְּכֹהֵן גָּדוֹל בְּלִבְד. אַחַד כֹּהֵן הַמְּשֻׁחַ בְּשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה אוֹ הַמְּרַבֶּה בְּבִגְדִים. וְאִם הֵיטָה שֶׁבֶת אֶף מוֹסֵף שֶׁבֶת אֵין מְקַרֵּיב אוֹתוֹ אֶלָּא כֹהֵן גָּדוֹל. וְכֵן שֶׁאֵר הָעֲבוֹדוֹת שֶׁל יוֹם זֶה כְּגוֹן הַקְּטָרֶת הַקְּטָרֶת שֶׁל כָּל יוֹם וְהִטְבַּת הַנְּרוֹת הַכֹּל עֲשׂוּי בְּכֹהֵן גָּדוֹל נִשְׂוֵי שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא טז ו') (ויקרא טז יא) (ויקרא טז יז) "וְכֹפֵר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ". בֵּיתוֹ זֶה אֲשֶׁתוֹ:

Rambam, Mishneh Torah, the laws of the service of Yom Kippur 1:2

"The sacrificial service for all these fifteen animals that are offered on this day may be performed only by the High Priest. This applies both to a High Priest anointed with the oil of anointment or initiated into office by wearing the garments of the High Priest.

If Yom Kippur fell on the Sabbath, even the additional offering of the Sabbath should be sacrificed only by the High Priest. Similarly, all of the other services performed on this day, the offering of the daily incense offering, the kindling of the *Menorah's* lamps, are all performed by a married High Priest, as Vayikra 16:7 states: "And he shall atone for himself and his household." "His household" refers to his wife.

.ג

8. שבת קי"ח ב'

אמר רבי יוסי: מימי לא קריתי לאשתי ולאשתי "שורי" ולאשתי "שורי", אלא לאשתי — "ביתי" (רש"י: שהיא עיקר של בית), ולשורי — "שדי" (רש"י: שהוא עיקר של שדה דכתיב ורב תבואות בכח שור (משלי י"ד:ד)).

Shabbat 118b

Rabbi Yosei said that he always spoke euphemistically: **In all my days, I did not call my wife, my wife, nor my ox, my ox. Rather, I called my wife, my home, (Rashi: because she is the essence of the home), and my ox, my field, (Rashi: because it is the primary force in the fields, as the verse (Proverbs 14:4) states: "But a rich harvest comes through the strength of the ox.")**.

.ד

9. אבות ו'י"א

כל מה שבברא הקדוש ברוך הוא בעולמו, לא בראו אלא לכבודו, שנאמר (ישעיה מג), כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתי ויצרתי אף עשיתי, ואומר (שמות טו), ה' ימלוך לעלם ועד.

Pirkei Avot 6:11

Whatever the Holy Blessed One created in His world, he created only for His glory, as it is said: "All who are linked to My name, whom I have created, formed and made for My glory" (Isaiah 43:7), And it says: "Hashem shall reign for ever and ever" (Shemos 15:18).

10. דברים כ"ד:ה'

כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח:

Devarim 24:5

When a man has taken a bride, he shall not go out with the army or be assigned to it for any purpose; he shall be exempt one year for the sake of his household, to give happiness to the woman he has married.

11. סוטה י"ז א

דריש ר"ע איש ואשה זכו שכינה ביניהן (רש"י: שהרי חלק את שמו ושיכנו ביניהן יו"ד באיש וה"י באשה), לא זכו אש אוכלתן (שהקב"ה מסלק שמו מביניהן ונמצאו אש ואש):

Bamidbar 6:27

Rabbi Akiva taught: If a man [ish] and woman [isha] merit reward through a faithful marriage, the Divine Presence rests between them. The words *ish* and *isha* are almost identical; the difference between them is the middle letter *yod* in *ish*, and the final letter *heh* in *isha*. These two letters can be joined to form the name of G-d spelled *yod, heh*. But if due to licentiousness **they do not merit** reward, the Divine Presence departs, leaving in each word only the letters *alef* and *shin*, which spell *esh*, fire. Therefore, **fire consumes them.**

12. ישעיהו מ"ה:י"ח

כִּי כֹה אָמַר-ה' בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם הוּא הָאֱלֹקִים יִצֵר הָאָרֶץ וְעָשָׂה הָהוּא כּוֹנֵנָהּ לֹא-תִהְיֶה בְרָאָה לְשִׁבְתָּ יִצְרָה אֲנִי ה' וְאֵין עוֹד:

Isaiah 45:18

For thus said Hashem, The Creator of heaven who alone is G-d, Who formed the earth and made it, Who alone established it— He did not create it a waste, But formed it for habitation: I am Hashem, and there is none else.

13. שבת קי"ח ב'

אָמַר רַבִּי יוֹסִי: חֲמִשׁ בְּעִילוֹת בְּעֵלְתִּי, וְנִטְעַתִּי חֲמִשָּׁה אַרְזִים בְּיִשְׂרָאֵל. וּמֵאַן אֵינּוֹן — רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בְּרַבִּי יוֹסִי, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי יוֹסִי, וְרַבִּי חֲלֵפְתָא בְּרַבִּי יוֹסִי, וְרַבִּי אֲבִטְיָלָס בְּרַבִּי יוֹסִי, וְרַבִּי מְנַחֵם בְּרַבִּי יוֹסִי. וְהָאִיכָא וְרַבִּי יוֹסִי! הֵינּוּ וְרַבִּי יוֹסִי הֵינּוּ מְנַחֵם, וְאִמְרֵי קָרִי לִיהּ "וְרַבִּי יוֹסִי" — שְׁפָנִיו דּוֹמִין לְוֶרְד. לְמִימְרָא דְרַבִּי יוֹסִי מְצֻוֹת עוֹנָה לֹא קָיִים?! אֵלָּא אִימָא: חֲמִשׁ בְּעִילוֹת בְּעֵלְתִּי וְשָׁנִיתִי.

Shabbat 118b

Rabbi Yosei said: I engaged in relations five times, and I planted five cedars in Eretz Yisrael. And who are these cedars? The sons of Rabbi Yosei, who were great Sages of Israel: **Rabbi Yishmael, son of Rabbi Yosei, and Rabbi Elazar, son of Rabbi Yosei, and Rabbi Ḥalafta, son of Rabbi Yosei, and Rabbi Avtilas, son of Rabbi Yosei, and Rabbi Menaḥem, son of Rabbi Yosei.** The Gemara asks: **Isn't there Vardimas, who was also Rabbi Yosei's son?** The Gemara answers: **Vardimas is the same as Menaḥem. And why did they call him Vardimas?** Because **his face was as beautiful as a rose [vered].** The Gemara asks: **Is that to say based on this statement that Rabbi Yosei did not fulfill the mitzva of his wife's conjugal rights, but only had relations with her five times? Rather, say it this way: I engaged in relations five times and I did so again,** and the Sages said that one who seeks to father male offspring should engage in relations and do so again.

14. תמיד ל"ב א

אָמַר לְהֵם אִידִין מִתְקָרִי חֲכִים אָמְרוּ לִיהּ אִיזְהוּ חֲכָם הַרוּאָה אֶת הַנּוֹלָד אָמַר לְהֵם אִידִין מִתְקָרִי גְבוּר אָמְרוּ לוֹ אִיזְהוּ גְבוּר הַכּוּבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ אָמַר לְהֵן אִידִין מִתְקָרִי עֹשִׂיר אָמְרוּ לִיהּ אִיזְהוּ עֹשִׂיר הַשְּׂמֵחַ בַּחֲלֻקָּה

Tamid 32a

Alexander **said to the Elders: Who is truly worthy of being called wise? They said to him, citing a tradition (see Avot 2:9): Who is the wise person? The one who sees and anticipates the consequences of his behavior. He said to them: Who is truly worthy of being called mighty? They said to him, again citing a tradition (see Avot 4:1): Who is the mighty person? The one who masters his desire. He said to them: Who is worthy of being called wealthy? They said to him: Who is the wealthy person? The one who is pleased with his own portion (see Avot 4:1).**

15. יבמות ס"ג א

א"ר אלעזר כל אדם שאין לו אשה אינו אדם שנאמר (בראשית ה, ב) זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אדם ואמר רבי אלעזר כל אדם שאין לו קרקע אינו אדם שנא' (תהלים קטו, טז) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם

Yevamot 63a

Rabbi Elazar said: Any man who does not have a wife is not a man, as it is stated: "Male and female He created them...and called their name Adam" (Genesis 5:2). And Rabbi Elazar said: Any man who does not have his own land is not a man, as it is stated: "The heavens are the heavens of the Lord; but the earth He has given to the children of men" (Psalms 115:16).

תוספות על יבמות ס"ג א

שאיין לך אומנות פחותה כו' - אף על גב דרבי אלעזר גופיה קאמר לעיל כל אדם שאין לו קרקע אינו אדם צריך לומר קרקע לבנות עליו שידור בו וגם לצורך מזונותיו כדאמר רב פפא בסמוך זרע ולא תזבון והכא מיירי באדם שעיקר אומנותו בקרקע:

ו.

16. משנה יומא ח' ט'

האומר, אֶחָטָא וְאָשׁוּב, אֶחָטָא וְאָשׁוּב, אֵין מְסַפֵּיקין בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. אֶחָטָא וְיִוֵּם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְחֻבְרוֹ, אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׂיִרְצֶה אֶת חֻבְרוֹ. אֶת זֶה דָּרַשׁ רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה, מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהַרוּ (ויקרא טז), עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְמָקוֹם, יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְחֻבְרוֹ, אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׂיִרְצֶה אֶת חֻבְרוֹ. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי מִי אַתֶּם מִטְהַרִּין, וּמִי מִטְהַר אֶתְכֶם, אֲבִיכֶם שְׂבַשְׂמִים, שְׁנֵאמַר (יחזקאל לו), וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם. וְאָמַר (ירמיה יז), מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל ה', מִה מִקְוֵה מְטַהֵר אֶת הַטְּמָאִים, אֵף הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל:

Mishnah Yoma 8:9

With regard to **one who says: I will sin and then I will repent, I will sin and I will repent**, Heaven **does not provide him the opportunity to repent**, and he will remain a sinner all his days. With regard to one who says: **I will sin and Yom Kippur will atone for my sins, Yom Kippur does not atone for his sins**. Furthermore, for **transgressions between a person and G-d, Yom Kippur atones**; however, for **transgressions between a person and another, Yom Kippur does not atone until he appeases the other person**. Similarly, **Rabbi Elazar ben Azarya taught** that point from the verse: **"From all your sins you shall be cleansed before Hashem"** (Vayikra 16:30). For **transgressions between a person and G-d, Yom Kippur atones**; however, for **transgressions between a person and another, Yom Kippur does not atone until he appeases the other**

person. In conclusion, **Rabbi Akiva said: How fortunate are you, Israel; before Whom are you purified, and Who purifies you? It is your Father in Heaven, as it is stated: "And I will sprinkle purifying water upon you, and you shall be purified" (Ezekiel 36:25). And it says: "The ritual bath of Israel is G-d" (Jeremiah 17:13). Just as a ritual bath purifies the impure, so too, the Holy One, Blessed be He, purifies Israel.**

17. ויקרא ט"ז:ל'

כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תְּטַהֲרוּ:

Vayikra 16:30

For on this day atonement shall be made for you to cleanse you of all your sins; you shall be clean before Hashem.

2.

18. קידושין ל"ו א

ובין לאביי ובין לרבא האי בניס אתם מאי דרשי ביה האי מיבעי לכדתניא בניס אתם לה' אלהיכם בזמן שאתם נוהגים מנהג בניס אתם קרוים בניס אין אתם נוהגים מנהג בניס אין אתם קרוים בניס דברי ר' יהודה רבי מאיר אומר בין כך ובין כך אתם קרוים בניס שנאמר (ירמיהו ד, כב) בניס סכלים המה ואומר (דברים לב, כ) בניס לא אמוון במ ואומר (ישעיהו א, ד) זרע מרעים בניס משחיתים ואומר (הושע ב, א) והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי

Kiddushin 36a

The Gemara asks: **And both Abaye and Rava, what do they derive from this verse: "You are the sons to the Lord your God" (Deuteronomy 14:1)?** According to the first explanation of Isi's opinion, the exclusion of women is derived from this phrase, whereas they derive that *halakha* from a different source. The Gemara answers: **This verse is necessary for that which is taught in a baraita:** The verse: **"You are the sons to the Lord your God,"** indicates that **when you act like sons** and cleave to the Holy One, Blessed be He, **you are called sons**, but when **you do not act like sons you are not called sons**. This is the statement of Rabbi Yehuda. **And Rabbi Meir says: Either way you are still called sons, as it is stated: "They are foolish sons" (Jeremiah 4:22). And it also states: "Sons in whom there is no faithfulness" (Deuteronomy 32:20). And it states: "A seed of evildoers, sons who deal corruptly" (Isaiah 1:4). And it states: "And it shall come to pass that, instead of what was said to them: You are not My people, it shall be said to them: Sons of the living God" (Hosea 2:1).**

19. יחזקאל ל"ו:כ"ב-כ"ה

כִּן אָמַר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' לֹא לְמַעַנְכֶם אָנִי עוֹשֶׂה בַּיִת יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־לְשֵׁם־קִדְשִׁי אֲשֶׁר חָלַלְתֶּם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם: וְקִדְשְׁתִּי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְחֻלָּל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חָלַלְתֶּם בְּתוֹכָם וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אָנִי ה' נְאֻם אֲדוֹשִׁם ה' בְּהַקְדֹּשִׁי בְכֶם לְעֵינֵיהֶם:

וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל־הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֲדֹמְתְכֶם: וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

Ezekiel 36:22-25

Therefore say to the house of Israel, Thus says Hashem G-d; I do not do this for your sakes, O house of Israel, but for my holy name's sake, which you have profaned among the nations, to which you came. And I will sanctify my great name, which was profaned among the nations, which you have profaned in the midst of them; and the nations shall know that I am Hashem, says Hashem G-d, when I shall be sanctified in you before their eyes. For I will take you from among the nations, and gather you out of all countries, and will bring you into your own land. Then will I sprinkle clean water upon you, and you shall be clean: from all your uncleannesses, and from all your idols, will I cleanse you.

ח.

20. חידושי אגדות על מסכת יומא פ"ה ב'

אשריכם וגו' ולפני מי אתם מיטהרין כו'. ולכאורה אין זה מפורש בקרא דמייתי ומה ענין דמיון הטהרה לזריקת מים הוא מבואר כי טומאת יצה"ר שנקרא טמא כמ"ש לב טהור ברא לי וגו' מכלל דאיכא טמא שהוא מסית את האדם לצד הטומאה שהיא טומאת מת כמ"ש צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו וכמו שטומאת מת בעי הזאת מי חטאת וגם טהרה בימי מקוה כן בעי בטומאת יצה"ר טהרה לגוף ולנפש וכמו שהזייה היא מן הטהור על הטמא ע"י אחר והטבילה במים ע"י עצמו לפני הטהור כן הדבר הזה וזרקתי עליכם מים וגו' היינו מן הטהור הקב"ה על הטמא לטהר הנשמה וטהרתם מכל טומאותיכם הוא טומאת הגוף וז"ש לפני מי אתם מיטהרים מטומאת הגוף וסמך גם אקרא דמייתי לעיל לפני ה' תטהרו ומי מטהר אתכם מטומאת הנשמה ומפרש לה ונתתי לכם לב חדש הוא טהרת הגוף ורוח חדשה הוא טהרת הנשמה ועד"ז לב טהור ברא וגו' ורוח נכון וגו':

21. דברים ד'ד'

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹקֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם:

Devarim 4:4

while you, who held fast to Hashem your G-d, are all alive today.

22. ברכות ל"ד ב'

אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ: מְקוֹם שֶׁבָּעֲלִי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִין — צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵינָם עוֹמְדִין, שֶׁנֶּאֱמַר: "שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחֵק וְלְקְרוֹב". לְרַחֵק בְּרִישָׁא, וְהֵדֵר "לְקְרוֹב".

Berakhot 34b

Rabbi Abbahu said: In the place where penitents stand, even the full-fledged righteous do not stand, as it is stated: "Peace, peace upon him who is far and him who is near." Peace and greeting is extended first to him who is far, the penitent, and only thereafter is peace extended to him who is near, the full-fledged righteous.